ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1858/88 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Ιουνίου 1988

που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1058/77 περί των χαρακτηριστικών του ελαιολάδου και ορισμένων προϊόντων που περιέχουν ελαιόλαδο και περί τροποποιήσεως της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου σε ό,τι αφορά το ελαιόλαδο

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1098/88 [2], και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 4, το άρθρο 15 παράγραφος 3 και το άρθρο 20 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1058/77 της Επιτροπής [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2550/83 [4], καθόρισε τα φυσικά, χημικά και οργαλοληπτικά χαρακτηριστικά των προϊόντων που υπάγονται στις διάφορες δασμολογικές διακρίσεις του τομέα του ελαιολάδου· ότι προέκυψε ότι ορισμένα παρθένα ελαιόλαδα ήταν δυνατό να περιέχουν τετραχλωροαιθυλένιο, που είναι ανεπιθύμητη ουσία η οποία δεν συναντάται στην κανονική διαδικασία παρασκευής του ελαιολάδου· ότι η παρουσία της ουσίας αυτής μπορεί να είναι ανεκτή στο φωτιστικό παρθένο έλαιο, λαμβανομένου υπόψη ότι η κατηγορία αυτή ελαίου προορίζεται για ραφινάρισμα και όχι για άμεση εμπορία· ότι η παρουσία αυτής της ουσίας σε όχι αμελητέο βαθμό μπορεί να οδηγήσει στη συστηματική ταξινόμηση των παρθένων ελαίων που αναφέρονται στη δασμολογική διάκριση του παρθένου φωτιστικού ελαίου για το οποίο απαιτείται το ραφινάρισμα·

ότι η μέθοδος ανάλυσης του τετραχλωροαιθυλένιου στο ελαιόλαδο πρέπει να καταστεί ενιαία σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, ωστόσο, αποδεικνύεται ότι εφαρμόζονται διάφορες μέθοδοι στα κράτη μέλη· ότι πρέπει να επιτραπεί η χρήση των μεθόδων αυτών για μια μεταβατική περίοδο·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου [5] πρέπει να προσαρμοσθεί σύμφωνα με τις τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1058/77·

ότι ο καθορισμός μιας μέγιστης περιεκτικότητας σε τετραχλωροαιθυλένιο σε ό,τι αφορά τα μη φωτιστικά παρθένα έλαια θα δημιουργούσε ενδεχομένως δυσκολίες διάθεσης ορισμένων ελαίων από τους παραγωγούς για την τρέχουσα περίοδο· ότι πρέπει, επομένως, να μεταφερθεί η έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, σχετικά με την αγορά στην παρέμβαση, στις αρχές της επόμενης περιόδου εμπορίας·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Λιπαρών Ουσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1058/77 τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος του κανονισμού αντικαθίσταται από τον ακόλουθο τίτλο: «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1058/77 της Επιτροπής της 18ης Μαΐου 1977 περί των χαρακτηριστικών των ελαιολάδων και ορισμένων προϊόντων που περιέχουν ελαιόλαδο».

2. Στο άρθρο 2 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Η περιεκτικότητα σε τετραχλωροαιθυλένιο των ελαιολάδων και ελαιοπυρήνων καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στο παράρτημα Χ. Ωστόσο, μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 1989, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι ο καθορισμός της περιεκτικότητας σε τετραχλωροαιθυλένιο μπορεί να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με άλλες μεθόδους που δίνουν αποτελέσματα που συμφωνούν με τα αποτελέσματα της κοινής μεθόδου. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ανακοινώνουν αυτές τις άλλες μεθόδους στην Επιτροπή πριν να τις εφαρμόσουν.

Στην περίπτωση που η περιεκτικότητα, η οποία προσδιορίζεται με μέθοδο διαφορετική από την κοινή μέθοδο, δίνει αποτέλεσμα διαφορετικό από εκείνο που προσδιορίζεται με την κοινή μέθοδο, λαμβάνεται υπόψη η περιεκτικότητα που προσδιορίζεται κατ' εφαρμογή της κοινής μεθόδου.»

---

(1) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.
(2) ΕΕ αριθ. L 110 της 29. 4. 1988, σ. 10.
(3) ΕΕ αριθ. L 128 της 24. 5. 1977, σ. 6.
(4) ΕΕ αριθ. L 252 της 13. 9. 1983, σ. 7.
(5) ΕΕ αριθ. L 256 της 7. 9. 1987, σ. 1.

3. Στις περιλήψεις των παραρτημάτων, προστίθεται η ακόλουθη γραμμή:

«*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X* Περιεκτικότητα σε τετραχλωροαιθυλένιο ... 26».

4. Στο παράρτημα I παράγραφος 1 και στο παράρτημα III παράγραφος B.I προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ζ):

«ζ) περιεκτικότητα σε τετραχλωροαιθυλένιο, που μετράται σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στο παράρτημα X, μικρότερη ή ίση με 0,1 mg/kg.»

5. Στο παράρτημα I παράγραφος 2 και στο παράρτημα III παράγραφος B.II, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— δηλαδή τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) β) γ) δ) ε) και στ) και περιεκτικότητα σε τετραχλωροαιθυλένιο που μετράται σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στο παράρτημα X, ανώτερη από 0,1 mg/kg.»

6. Προστίθεται το παράρτημα X που επισυνάπτεται.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 προσαρμόζεται ανάλογα με τα σημεία 4 και 5 του άρθρου 1.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1988.

Ωστόσο, όσον αφορά την αγορά στην παρέμβαση, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3472/85 της Επιτροπής [1], τα σημεία 4 και 5 του άρθρου 1 εφαρμόζονται από την 1η Νοεμβρίου 1988.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 30 Ιουνίου 1988.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος

---

[1] ΕΕ αριθ. L 333 της 11. 12. 1985, σ. 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ ΣΕ ΤΕΤΡΑΧΛΩΡΟΑΙΘΥΛΕΝΙΟ

Αρχή

Αεριοχρωματογραφική ανάλυση σύμφωνα με την τεχνική «head space».

Εξοπλισμός

1. Συσκευή αερίου χρωματογραφίας, με ανιχνευτή σύλληψης ηλεκτρονίων (ECD).
2. Συσκευή «head space».
3. Στήλη αερίου χρωματογραφίας από ύαλο μήκους 2 μέτρων και διαμέτρου 2 mm, σε στατική φάση,

   OV101ως 10 % ή ισοδύναμο, που εμπορίζει γη διατόμων, η οποία έχει αποτεφρωθεί, εκπλυθεί με οξέα και μετατραπεί σε σιλάνιο, κοκκομετρικού βαθμού 80 ως 100 Mesh.
4. Φέρον αέριο και βοηθητικό αέριο: άζωτο για αέριο χρωματογραφία, προσαρμοσμένη στην ανίχνευση με σύλληψη ηλεκτρονίων.
5. Υάλινα φιαλίδια 10 ώς 15 ml, με επένδυση από τεφλόν και ένα πώμα από αλουμίνιο εφοδιασμένο με στόμιο, για δειγματοληψία με σήριγγα.
6. Λαβίδες ερμητικού κλεισίματος.
7. Σήριγγα για αέριο 0,5 ώς 2 ml.

Αντιδραστήρια

Πρότυπα: — τετραχλωροαιθυλένιο σε βαθμό καθαρότητας κατάλληλο για χρησιμοποίηση αερίου χρωματογραφίας,

— πεντάνιο σε βαθμό καθαρότητας κατάλληλο για χρησιμοποίηση αερίου χρωματογραφίας.

Διαδικασία ανάλυσης

1. Ζυγίζουμε ακριβώς 3 g ελαιολάδου περίπου σε ένα υάλινο φιαλίδιο (μιας χρήσεως), κλείνουμε το φιαλίδιο ερμητικά. Εισάγουμε το φιαλίδιο σε θερμοστάτη σε 70° C για μία ώρα. Λαμβάνουμε με ακρίβεια, με τη βοήθεια σήριγγας όγκο 0,2 ώς 0,5 ml από το «head space». Το εγχέουμε στη στήλη της συσκευής αερίου χρωματογραφίας, που ρυθμίζεται ως εξής:

   θερμοκρασία έγχυσης: 150° C,
   θερμοκρασία στήλης :70 ώς 80° C,
   θερμοκρασία ανίχνευσης: 200 ώς 250° C.

   Είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν άλλες θερμοκρασίες στο βαθμό που τα αποτελέσματα είναι ισοδύναμα.
2. Διαλύματα αναφοράς. Προετοιμάζουμε πρότυπα διαλύματα, χρησιμοποιώντας εξευγενισμένο ελαιόλαδο χωρίς ίχνη διαλυτών, σε συγκεντρώσεις τετραχλωροαιθυλένιου που κυμαίνονται μεταξύ 0,05 και 1 mg/kg και ανάλογες με την υπολογιζόμενη περιεκτικότητα του δείγματος. Η ενδεχόμενη διάλυση του τετραχλωροαιθυλένιου πρέπει να γίνεται με πεντάνιο.
3. Ποσοτοτικός περιορισμός. Συγκρίνουμε τα εμβαδά ή τα ύψη των κορυφών του φάσματος που αντιστοιχούν στο δείγμα και στο πρότυπο διάλυμα με την υπολογιζόμενη πλησιέστερη συγκέντρωση. Αν η σχετική απόκκλιση είναι μεγαλύτερη από 10 %, η ανάλυση πρέπει να επαναληφθεί, συγκρίνοντας με ένα νέο πρότυπο διάλυμα, μέχρι η σχετική συγκέντρωση να ανταποκρίνεται στη σχετική απόκκλιση που προαναφέρεται. Η περιεκτικότητα σε τετραχλωροαιθυλένιο υπολογίζεται με βάση ένα μέσο όρο των στοιχειωδών εγχύσεων.
4. Διατύπωση αποτελεσμάτων. Τα αποτελέσματα τυπώνονται σε mg/kg (ppm). Το όριο ανίχνευσης της μεθόδου είναι 0,01 mg/kg.»